

Sygn. akt I CSK 3777/22

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa Bank spółki akcyjnej w W.
przeciwko J. J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym 3 marca 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach
z 16 listopada 2020 r., sygn. akt I Ca 334/20,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do powyższych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwany wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), w związku z wydaniem

zaskarżonego wyroku z naruszeniem art. 61 k.c. w związku art. 75 i art. 75c ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 243 k.p.c. w zw. z art. 231 k.p.c., a to na skutek przyjęcia, że bank dopełnił wszystkich wymaganych ustawą procedur związanych z wypowiedzeniem umowy kredytu, podczas gdy ustawa wymaga, by kredytodawca wezwał kredytobiorcę do zapłaty opóźnionych świadczeń w terminie 14 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, pouczając go o możliwości wystąpienia w tym terminie o zmianę warunków spłaty kredytu w drodze restrukturyzacji, a bank wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia w terminie 14 dni, pouczając o możliwości wystąpienia w tym terminie o restrukturyzację zadłużenia. Nie zostało też wyjaśnione „na gruncie niniejszej sprawy czy wezwanie do zapłaty poprzedzające wypowiedzenie umowy kredytu zostało doręczone pozwanemu w sposób umożliwiający mu zapoznanie się z treścią oświadczenia”.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzenia wywodu zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczególności czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia.

Trzeba jednak podkreślić, że tak jak podstawami skargi kasacyjnej nie mogą być objęte zarzuty błędnych ustaleń faktycznych i oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.), tak samo nie można z odwołaniem się do nich wywodzić o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej albo wykazywać tę zasadność z odwołaniem się do innego stanu faktycznego niż będący podstawą rozstrzygnięcia. Z ustaleń Sądów *meriti* wynika, że pozwany zaniechał spłaty zadłużenia z umowy kredytowej, wobec

czego pismami z 24 października 2018 r. (jedno kierowane do J. J. bezpośrednio a drugie adresowane na Gospodarstwo), nadanymi w placówce pocztowej 25 października 2018 r., został wezwany do spłaty zaległości w łącznej kwocie 1.653,26 zł. Wobec niezastosowania się do wezwania, pismami z 14 grudnia 2018 r. (jedno kierowane do J. J. bezpośrednio a drugie adresowane na Gospodarstwo) umowa kredytu z 9 listopada 2017 r. została wypowiedziana. Zaakceptowawszy ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy ocenił, że wezwania i oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy zostały pozwanemu skutecznie doręczone na adresy podane przez niego w umowie kredytu. Pozwanemu stworzone zostały zatem warunki do zapoznania się z kierowaną do niego korespondencją. Powoda nie obciąża dowód tego, że pozwany rzeczywiście ją przeczytał. Wezwania zawierały „żądanie uregulowania zapadłego zadłużenia w terminie 14 dni od daty ich doręczenia oraz pouczenie o możliwości wystąpienia z wnioskiem o restrukturyzację tychże zadłużeń w ciągu 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania.”

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.